

Vrchol

Jaromír Nohavica

1. Zde vrcholy ční a mraky tu jsou
a laviny řítí se za lavinou
a kameny padají, padají tvrdé jak pěst,
zde příkrý je sráz a strmý je svah
a dá se jít jinudy, obejít svah,
my jsme však zvolili nejnebezpečnější z cest.
2. Kdo neriskoval, kdo nelezl sem,
ten nemůže říct: "Už vím, jaký jsem,"
střípeček hvězdy je pro mě ten největší dar,
tam dole je klid a, tvrdě si, co chceš,
tam za celý život svůj nenalezneš
setinku tak nádherných kouzel a čar.
3. Hrát funébrmarš zde neuslyšíš,
zde nevlaje flór a netrčí kříž,
jen kámen tu zbude, u něhož našel jsi klid,
a na štitu hor, kde bílý je led,
tam plápolá pochodeň věčná jak svět,
a to je ten vrchol, jež nestačil jsi pokořit.
4. Ať mluví, co chcou, ať žvaní, co chcou,
smrt není věcí zbytečnou,
je horší zemřít z chlastu či na kašel,
a další zas jdou, a přijdou sem zas
a slunce smění za nečas
a dojdou tam, kam tys' už nezašel.
5. Své stěny se drž a pevně se chytí,
tam dole není záchranná síť
a kameny drolí se, drolí se ze zrádných skal,
sám sobě jen věř, že stačí ti sil,
věř skobě, jež jsi do skály bil
a modli se, aby pojistka držela dál.
6. Tak lezeme výš a ani krok zpět,
ač kolena únavou začla se chvět
a srdce by nejraději vyběhlo k vrcholům hvězd,
[: máš na dlani svět a dole je zem,
jsi šťastný a trochu jen závidíš těm,
těm dole, kteří se chystají k vrcholům lézt. :]